

DELAVSKI VODITELJI OBSOJAJO RICHBERGA

**VODITELJ PREMOGARJEV GA JE
OZNAČIL ZA IZDAJALCA, KI
ZASLUŽI VSE ZANIČEVANJE**

William Green se popo'noma strinja z Lewisom. Možak, ki je izšel iz delavskih vrst, pozna težnje delavcev, navzlic temu jim pa nasprotuje. — Proti 48-urnemu delovnemu tednu v avtni industriji. — Tobačna industrija še sedaj nima pravičnega. — Green član mednarodnega delavskega urada.

WASHINGTON, D. C., 2. februarja. — Načelnik United Mine Workers, John L. Lewis, voditelj United Mine Workers, je danes označil Donald R. Richberga, načelnika NRA, kot izdajalca organiziranih delavcev.

Lewis je nastopil kot priča pred senatnim justičnim odsekom.

— Ta mož, — je vzkliknil, — je izšel iz delavskih vrst in bi moral poznati težnje ameriškega delavstva. Navzlic temu je pa pripravil predsednika Roosevelta do tega, da je podpisal pravilnik za avtno industrijo, ki določa, da morajo delavci delati po osemindeset ur na teden. Ko je Richberg sestavljal ta peklenski načrt ni vprašal za svet nobene delavskega voditelja. Richberg ne zasluži drugega kot globoko zaničevanje. Ne samo da je prekršil dolžnost kot javni služabnik, ampak je izdal tudi organizirano delavstvo, ki ga je redilo ter mu pomagalo k moči. Osemindeset ur trajajoči delovni teden se protivi vsem gospodarskim načelom ter ne sme obveljati in ne bo obveljal. "General Motors" in bratje Dupont niso upravičeni uvesti v svojih tovarnah tak delovni čas, dočim je na cestah na tisoče delavcev lačnih.

— NRA se ni posrečilo rešiti težavnega problema nezaposlenosti, pač se je pa vedno udala pritiski velekapitalističnih interesov, posebno v zadevi plač in delovnega časa.

Edward F. Grady, pomožni delavski tajnik, ki je bil svoječasnno pravni zastopnik Ameriške Delavske Federacije in član NRA, je sedel poleg Lewisa, ko je slednji napovedal Richbergu boj.

Tukaj se je izvedelo, da se strinja z Lewisom pet izmed sedmih članov NRA.

Ti člani so zato, naj delajo delavci v avtomobilskih tovarnah po štirideset ur na teden ter naj dobe za čezurno delo plačo in pol.

William Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, je rekel senatorjem, da se z Lewisovimi izvajanjem strinjajo brez izjeme vse strokovne organizacije.

Istočasno je Green protestiral, ker za tovarne, ki izdelujejo cigarete, dosedaj še ni bil uveljavljen pravilnik. Tozadevni protest bo poslal v par dneh v Washington.

ZENEVA, Švica, 2. februarja. — Danes je bilo oficijelno objavljeno, da je bil Wm. Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, imenovan za člana mednarodnega urada dela.

S tem so ameriške strokovne organizacije oficijelno vključene v organizacijo, ki jo je ustanovila Liga za izboljšanje delavskih interesov.

Prvi je čestital Greenu francoski socialistični voditelj Leon Jouhoux.

WASHINGTON, D. C., 2. februarja. — Frank D. Graham, predsednik North Carolina University, ki je pomagal predsedniku Rooseveltu sestavljati program za socialno zaščito, je danes izjavil, da bo treba naložiti na plače štiri odstotke davka, ker se sicer ne bo nabralo dovolj denarja za zavarovanje proti nezaposlenosti.

Vlada bo morala prispevati iz davčnega sklada najmanj en odstotek. Delavci nikakor ne smejo biti obremenjeni.

Nemčiji so priznali enakopravnost

**PODERŽAJ BO
OBSOJEN NA
PET LET JEČE**

Priznal je, da je imel dve ženi. — Obsojen bo 14 februarja. — Med tem časom pa bo policija preiskovala z a d e v o Tufversonove.

Stotnik Ivan Poderžaj je priznal, da je po ameriški postavi kriv bigamije, ker se je v decembru 1933 poročil v New Yorku z Agneso Tufverson, ko je bil že poročen s Francozino Suzanne Ferrand. Na podlagi tega priznanja je naznanil sodnik George L. Donnellan, da bo 14. aprila obsodil Poderžaja na zaporno kazen od dveh let in pol do pet let.

Detektivi pa so neumorno na delu, da doženejo, kaj se je zgodilo z Agneso Tufversonovo, ki je 17 dni po poroki s Poderžajem 20. decembra 1933 izginila in za njo od tedaj ni nikakega sledu.

Sestra Agnese Tufversonove, Olive Tufverson, je spoznala več stvari, ki se nahajajo v kovčegih, katere je Poderžaj odpeljal v decembru 1. 1933 v Evropo in ki so bili sedaj zopet pripeljani v New York s Poderžajem, kot lastnina njene sestre.

Olive Tufverson je prepričana, da je njena sestra mrtva. Rekla je:

"Agnes je mrtva. To sprejem kot strašno dejstvo. Iskala sem jo vsepovsod, pri vseh njenih prijateljih in znanih, kjer bi mogla biti. Ako bi še živela, bi se nam gotovo oglašila. Agnes se ne bi nikdar sama usmrtila, Agnes je bila umorjena. In pri meni ni nikakega dvoma, kdo jo je umoril, toda njegovega imena nočem omeniti. To bo pokazala bodočnost. Ne iščemo maščevanja, temveč samo pravico. In dobili jo bomo. Do sedaj še ni nikakega dokaza, da bi bilo mogoče koga obdolžiti zločina. Toda nekega dne bomo imeli te dokaze."

NEMIRI V BEOGRADU

Beograd, Jugoslavija, 3. febr. Vsed nemirov, tekmo katerih je bil ubit en dijak, je policija zastražila vso okolico v bližini vseučilišča. V petek so dijaki zasedli vseučilišče v protest, ker je bil nek njihov tovariš, ki je komunist, poslan v koncentracijsko taborišče. Policiji se je slednjič posrečilo dijake pregnati iz vseučilišča.

SMRT KOSI NA CEJLONU

Colombo, Cejlon, 3. februarja. — V nekaterih krajih Cejlona ni dovolj ljudi, da bi pokopali mrtvice. Za malarijo, ki je zahtevala več tisoč življenj, so prišle še druge naloge: gripa, koze, pljučnica in kobilice.

Izmed 5,312,000 prebivalcev

**RUSIJA IMA
SILNO VOJSKO**

Vojni podkomisar Tuhačevski je na kongresu podal poročilo o armadi. — Delegati so z navdušenjem sprejeli poročilo.

Moskva, Rusija, 2. jan. — Z viharim odobravanjem je 2500 delegatov na sovjetskem kongresu sprejelo poročilo vojnega podkomisarja Mihaela Tuhačevskega o stanju rdeče armade. V zadnjih štirih letih je bila reča armada povečana od 600,000 vojakov na 940,000 mož.

Ko je bilo delegatom to naznanjeno, so 20 minut ploskali tajniku komunistične stranke Josipu Stalinu in vojnemu komisarju Klementu Vorosilovu.

Ko je proti koncu svojega poročila rekel Tuhačevski, da bo rdeča armada končala revolucijo v sovjetski uniji in po celem svetu, so delegati pričeli peti Internacijo.

Glede stanja rdeče armade je Tuhačevski podal naslednje podatke:

V letu 1934 je bilo za armado izdanih pet milijard rubljev, v letošnjem letu pa bo v isto svrhu izdanih 6 milijard. Na vzhodni in zapadni meji so bile zgrajene močne utrdbe iz jekla in cementa. Zlasti utrjeno je bilo pristanišče Murmansk. Vsaka vrsta orožja je bila povečana za več sto odstotkov od stanja pred štirimi leti. Število tankov je bilo povečano za 780 odstotkov, submarinov 435 odstotkov, torpednih čolnov 370 odstotkov, strojnih pušk 700 odstotkov. Zračna sila je bila povečana za 330 odstotkov.

RUSIJA NE PLAČA DOLGA

Washington, D. C., 1. febr. Državni tajnik Hull je naznanil, da so bila pogajanja za odplačilo ruskega dolga prekinjena.

Ko je prišel Hull iz Bele hiše, je rekel, da sovjetski poslanik Trojanovski iz Moskve ni prinesel zadovoljivih pogojev in da vsled tega ni nikakega upanja, da bi bilo mogoče to vprašanje rešiti. Hull je rekel, da so bile Združene države pripravljene dovoliti Rusiji obsežen kredit za blago, ki bi ga Rusija kupila v Ameriki, da pa vlada ni mogla sprejeti ruskih pogojev za odplačilo dolga.

— Z ozirom na sedanje stališče sovjetske vlade, — je rekel Hull, — je brezpomembno še dalje razpravljati o dolgu. Pogajanja, ki so s početka bila tako obetajoča, se morajo sedaj smatrati za končana.

je bolnih nad 1,000,000. Prebivalstvo je obupano, ker se boji, da pridejo še hujše nadloge.

**REVOLUCIJA
V MEHIKI**

General Villareal vodi revolucijo. — Vstaja se je pričela že 20. dec. — Orožje iz Združenih držav.

Mexico City, Mehika, 3. febr. Kot pravi voditelj nove mehiške vstaje, general Antonio Villareal, se je v Mehiki pričela revolucija proti vladi predsednika Lazara Cardenas 20. decembra.

"Naznanite celemu svetu", je rekel Villareal v svojem glavnem stanu časnikarskemu poročevalcu, "da se je revolucija pričela 20. decembra. Vsi nemiri, ki so se pričeli 20. decembra, so del splošnega načrta, katerega bomo dovedli do zaključka v šestih mesecih".

General Villareal je poslal svoj avtomobil, s katerim se je poročevalec pripeljal v njegov glavni stan, ki se nahaja na neki haciendi v gorah.

"Mi smo konstitucionalci", je nadaljeval Villareal. "Verujemo v pravico in v svobodo priznavanja vere pod ustavo, toda sedanja vlada krši ustavo. Imamo dovolj denarja, toda povejte svetu, da ta denar ne prihaja iz Združenih držav. Vsi mehiški rodoljubi prispevajo v ta sklad od enega do 10,000 pesov. Vsakdo prispeva, kolikor more."

"Na severu dobivamo vsak dan orožje iz Združenih držav. Na jugu dobivamo zaloge za armado. Revolucija se je do sedaj razširila po 13 državah in naše čete so že na več krajih premagale vladne čete. Zvezni vojniki se ne marajo bojevati proti nam in delajo to samo zato, ker so prisiljeni. Borili se bomo tako dolgo, da bo imela Mehika pravo ustavno vlado. Že dolgo nismo imeli prave vlade, temveč diktaturo."

"Verujemo v svobodo verskega spoznavanja, kakoršna je v Združenih državah. Vemo, da so po ustavi enakopravne vse vere, katoliška, protestantska, židovska in vsaka druga vera."

"V šestih mesecih bo revolucija v Mehiki splošna. In tedaj nas vlada ne bo mogla več zadržati. Spoštovali bomo privatno lastnino, medtem ko Cardenasova vlada pravi, da pod socialistično vlado ni privatne lastnine. Imeti hočemo svobodo in jamstvo za svobodo in do tega konca se bomo borili".

DRUGI KRISTUS PRIHAJA

Wilmington, N. C., 3. febr. Fred Hellman iz Johnstown, Pa. je pisal guvernerju države North Carolina pismo, v katerem mu poroča, da je prejel od "Vsemogočnega Boga" sporočilo, da bo v februarju 1936 prišel na svet drugi Kristus. V pismu pravi, da je o tem obvestil guvernerja vseh ameriških držav.

**HITLER JE SLEDNJIČ VNDARLE
PRODRL S SVOJO ZAHTEVO**

LONDON, Anglija, 3. februarja. — Iz uradnega poročila o francosko-angleških pogajanjih je razvidno, da sta obe velesili ugodili zahtevi Hitlerja o enakopravnosti o orožju. Vojaške določbe versailske mirovne pogodbe bodo vsled tega črtane. Nemčija se pa mora vrniti v Ligo narodov ter podpisati splošno razorožitveno pogodbo.

London, Anglija, 3. febr. — Angleški in francoski državniiki so se sporazumeli in sklenili, da se premeni V. člen versailske mirovne pogodbe in bo mesto tega sklenjena razorožitvena pogodba.

Do tega sklepa so prišli angleški ministrski predsednik Ramsey MacDonald ter francoski ministrski predsednik Pierre-Etienne Flandin in zunanji minister Pierre Laval, angleški zunanji minister Sir John Simon, lord Stanley Baldwin in stotnik Anthony Eden.

Poglavitne točke tega spoznoma, ki je bil predložen nemški vladi, so:

1. Opustitev V. člena versailske mirovne pogodbe, ker je brez veljave vsled nedovoljene nemške oborožitve. Pri tem bo samo izjema demilitarizacija pasa ob vzhodnem bregu Rene.

2. Vojaške določbe mirovne pogodbe bodo nadomeščene s pogodbo, ki omejuje oborožitve.

3. Sklenjena bo vzhodno ločarska nenapadalna pogodba, ki bo jamčila za varnost držav. Poleg tega bo sklenjena tudi srednje-evropska pogodba, ki bo jamčila za obstoj meje držav.

4. Nemčija se bo vrnila v Ligo narodov.

Ako Nemčija ne bo sprejela teh pogojev, bo pogodba podpisana brez nje. Vse je odvisno od Nemčije in predsednika Hitlerja, ki stanovito zahteva enako pravico za Nemčijo z drugimi državami glede orožja. Ker ni bilo zadoščeno tej zahtevi, je tudi Nemčija izstopila iz Lige narodov.

Konferenca je trajala dva dni in v soboto popoldne ob dveh je bil sestavljen zapisnik, ki bo predložen nemški vladi. V petek je trajala konferenca osem ur, v soboto pa pet.

HUDA VROČINA V ARGENTINI

Buenos Aires, Argentina, 2. februarja. — Vsi rekordi vročine v Buenos Aires so bili pobiti, ko je toplomer kazal 103 stopinje.

NESREČA NEMŠKEGA AEROPLANA

Berlin, Nemčija, 2. febr. — Osem potnikov in trije možje posadke so bili ubiti, ko je redni potniški aeroplan, ki vozi med Moskvo in Berlinom, treščil na tla blizu Stettina na Pomoranskem.

HAUPTMANN NIMA POSEBNO DOBRIH PRIČ

Somner trdi, da je videl moškega in žensko z otrokom. — Javni obtožitelj omajal njegovo pričevanje.

Flemington, D. C., 3. febr. — Zagovornišvo Bruna Richard Hauptmanna je poklicalo za pričo Petra H. Somnerja, ki je izpovedal, da je 1. marca 1932 okoli polnoči videl na zapadni 42. ulici v New Yorku enega moškega in eno žensko z otrokom, ko sta stopila na voz polnične železnice. Rekel je, da sta to bila Isidore Fisch in Miss Violet Sharpe.

Fisch, ki je imel trgovino s kožuhovino, je bil Hauptmannov prijatelj, o katerem trdi Hauptmann da mu je izročil \$14,600 Lindberghove odkupnine, ki je bila po Hauptmannovi aretaciji najdena v B. R. Hauptmannovi garaži. Fisch je okoli Božiča 1933 odpotoval v Nemčijo, kjer je čez nekaj mesecev umrl za jetiko. Hauptmannov zagovornik Edward J. Reilly trdi, da je Fisch odvedel Lindberghovega otroka in tudi sprejel odkupnino 50 tisoč dolarjev.

Miss Violet Sharpe je bila hišinja pri starijih Ch. Lindberghove žene. Hrikrat je bila zaslišana zaradi otrokove odvedbe, ko pa je bila poklicana na četrti zaslišanje, se je zastupila.

Po ostrem izpraševanju generalnega pravdnika Davida T. Wilentza je moral Somner priznati, da ni popolnoma prepričan, da sta bila moški in ženska, ki ju je videl na 42. ulici v New Yorku z otrokom, Fisch in Violet Sharpe.

Do sedaj so bile vse priče, ki so pričale v Hauptmannov prilog, zelo nezanesljive. Državni pravdnik je priznal, da je nastavljal več detektivov, ki zasledujejo zagovorniške priče ter preiskujejo njihovo življenje od "zibel pa do danes".

Glavni zagovornik Reilly, ki je imel še okoli 50 prič, ki so bile pripravljene pričati v Hauptmannov prilog, pravi, da se je že nad polovico teh prič odpovedalo pričevanju, ker se boje, da bi detektivi preiskovali njihovo preteklo življenje.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, President L. Benedik, Treas.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
216 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays
In celo leto velja za Ameriko in Za New York za celo leto \$7.00
Kamado \$6.00 Za pol leta \$3.50
In pol leta \$3.00 Za inozemstvo za celo leto \$7.00
In četrt leta \$1.50 Za pol leta \$3.50
Subscription Yearly \$6.00

Advertisement on Agreement
"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredni nedelji in praznikov.
Dogajal brez podpisov in osebnosti se ne prebujajo. Denar naj se blagoviti
pošiljati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje bivalne naznani, da hitreje najdemo naslovnik.
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3831

STEVAN ŠVABIČ

V domovini je umrl srbski junak, ki je bil dosti bolj bistrogled kot je bila ob prevratu jugoslovanska vlada.

Edinole njegovi odločnosti se je zahvaliti, da ne sega danes vzhodna italijanska meja do Save.

Posamezniki so reševali našo zemljo, dočim je oficijelna vlada držala križem roke.

Švabič je rešil za Jugoslavijo ozemlje med Logatcem, Vrhniko in Ljubljano, samozvani general Maister pa Maribor.

Ako bi vlada poslala v tistih usodepolnih dneh samo en polk vojakov proti Gorici in Trstu, bi bila danes Jugoslavija za eno banovino bogatejša.

Njena deseta banovina bi bila — Soška banovina.

ZDRUŽENE DRŽAVE IN SOVJETSKA UNIJA

Nenadno prekinjenje pogajanj med washingtonsko in sovjetsko vlado glede ureditve ruskih dolgov, je izzvalo veliko presenečenje in potrlost v gospodarskih krogih te dežele.

Upanje, da bo mogoče dobiti izdaten trg za ameriški bombaž, masinerijo in surovine, je splavalo po vodi.

V kongresu se že pojavljajo glasovi, da je treba sploh preklicati priznanje sovjetske vlade, s čimer bi bile prekinjene diplomatske zveze, ki so bile po tolikem času in s takšnim naporom obnovljene.

Čer, ob kateri so se pogajanja razbila predstavlja denar, ki ga je svoječasno posodila Wilsonova administracija Kerenskijski vladi.

Moskovska vlada pa noče o tem ničesar slišati, češ, kar si je Kerenski izposodil, naj Kerenski vrne.

Nadalje noče sovjetska vlada poravnati škode, ki je bila tekom revolucionarne dobe napravljena na lastni ameriških državljanov v Rusiji.

Skupno vsoto cenijo na sedemsto milijonov dolarjev.

V Washingtonu so namignili, da bi se zadovoljili s \$150,000,000. Moskva je že hotela plačati \$100,000,000, v isti sapi je pa zahtevala dolgoročne kredite za sovjetske nakupe v Združenih državah.

Ker pa določa Johnsonova postava, da ne smejo dati Združene države pobene kredita državi, ki jim kaj dolguje, ima administracija vezane roke. Rusija ne more trgovati z Ameriko, če nima tukaj potrebnega kredita.

Marskomu se bo čudno zdelo, čemu je Amerika napram Sovjetski uniji bolj nepopustljiva kot je napram drugim državam, ki ji tudi dolgujejo precejšnje vsote. Tozadavnih izgovorov je dosti, resnice pa nihče ne pove.

Anglija in Francija imata dovolj vzroka, da se smejeta v pest.

Francija bo financirala eksporte v Rusijo v znesku sedemdesetih milijonov dolarjev. Velika Britanija je pred kratkim prodala Rusiji za šestdeset milijonov dolarjev blaga.

V tej deželi se bo pa spridilo na milijone ton bombaža, ker ni mogoče najti zanj odjemalca na svetovnem trgu.

Važno za potovanje.

Kdor je namenjen potovati v stari kraj ali dobiti kope od tam, je potrebno, da je poučen v vseh stvareh. Vred našo dolgoletno skrbnost Vam samoremo dati najboljše pojasnila in tudi vse potrebno preskrbeti, da je potovanje udobno in hitro. Zato se zaupno obrnite na nas za vsa pojasnila.

Mi preskrbimo vse, bodisi potnik se povrne dovolj, pa potnik liste, vsoje in sploh vse, kar je za potovanje potrebno v najhitrejšem času, in kar je glavno, za najmanjša stroška.

Nedržavljeni naj ne odlašajo do sadnjega trenutka, ker predno se dobi iz Washingtona povratno dovoljenje, EN-ENTY PERMIT, trpi najmanj en mesec.

Pišite torej takoj za brezplačno navodila in spoznavljajo Vam, da boste poceni in udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Iz Slovenije.

Janko Ponebšek umrl.

13. januarja je doma v svojem stanovanju v Kriševniški ulici 2 po daljšem hiranju umrl dr. Janko Ponebšek, višji finančni svetnik v pokoju in vodja ljubljanskega ornitološkega observatorija. Dosegel je starost 74 let.

Dr. Janko Ponebšek je bil rojen na Libergu nad Litijo. Že od mladega se je navdušil za naše ptice in jih že kot otrok z zanimanjem opazoval. Študiral je v Ljubljani, nato pa pravne nauke na Dunaju in promoviral na fakulteti v Gradcu. Nazadnje je služboval kot višji finančni svetnik pri ljubljanski finančni direkciji.

Huda nesreča v gozdu.

19. januarja je ljubljanski reševalni avto pripeljal v Vrhniko 25-letnega hlapca Antona Lukana s Stare Vrhnike. Lukan je vozil les na saneh, v gozdu pa so se sani s hlodi prevrnile na Lukana, ki je obležal s hudimi poškodbami po vsem telesu. Ima zlomljeno nogo, dalje hude notranje poškodbe, tako da je le malo upanja, da bi okrevljal.

Železo in žebli v želodcu.

Te dni so pripeljali na kirurški oddelki mladega bledega fantiča, ki je tožil o hudih bolečinah v želodcu. Od njegovih domačih so zdravniki izvedeli, da je fant pogoltnil več neprebavljivih stvari. Deček je moral takoj na operacijsko mizo in priznani kirurg, primarij dr. Blumauer, se je lotil teške operacije. Ko je fantu prerezal želodec, je kar ostrmel: v njem je odkril celo zalogo žebeljev raznih velikosti, majhne sponke, vijake, ključice in drugo, skupaj 98 komadov. Med žebli jih je bilo več od 2 do 12 cm dolgih in je naravnost nerazumljivo, kako jih je mogel fant pogoltniti. Vsi žebli in vijaki so bili bili brez glavice in zakoničeni na obeh straneh. Res čudno je, da so ostala pri tem čreva skoraj nepoškodovana. Krvavela je samo sluznica, vendar ta poškodba ni bila nevarna. Morda bi šli žebli naravnoma potom skozi čreva, da jih niso zadržale sponke in ključice, ki so se v želodcu zatakile in tako se je v želodcu nakopičila čudna zbirka. Zaradi nastale teže se je pa želodec povslel v medenico.

Primarij dr. Blumauer je pacientu počasi in previdno izpraznil želodec. Bila je precej težka operacija, vendar je šlo vse posreči. Želodec so spet uvrstili v normalno stanje. Zda je že izven večje nevarnosti in se subjektivno počuti prav dobro. Nenavadni primer je vzbudil v bolnici precejšnjo pozornost.

Srečo je imel.

Rudar Franc Koren, kopač v kotredškem rovu, je padel 48 m globoko v jašek. Natrl si je roko in dobil težje notranje poškodbe. Zdravi se v rudniški bolnici.

Ustreljen pred gostilno.

20. januarja zvečer sta se zbradi v gostilni v Moškanjcih dve skupini vaških fantov iz Zagorčev, Prvencov in Mezgovev. Ob pozni uri je prišlo

do prepira in do pretepa. Med fanti je razsajal zlasti neki Jožef Črničev, ki je mahal okrog sebe z nožem. Gostilničar ga je takoj spravil iz gostilne, ostale fante pa na varno v kuhinjo.

Čez nekaj časa se je Črničev vrnil in po vsej sili hotel v kuhinjo. V temi pa je nenadno padlo nekaj strelcev. Črničev, zadel v trebuh in glavo, se je zavlekel od gostilne nekaj korakov daleč po cesti, nato pa se je zgrudil in padel v nezavest. Sele okrog 3. zjutraj sta ga našla njegov brat in posestniški sin Tastner Anton iz Mezgovcev. Takoj sta pozvala na pomoč rešilno postajo iz Ptuj, ki je ranjenca prepeljala v bolnišnico, kjer so ga nemudno operirali. Imel je petnajstkrat preluknjana čreva in hudo rano na glavi. Poškodbam je davi ob 8. podlegel.

V zmedbi in temi v nedeljo ponoči niso mogli dognati, kdo je streljal na nesrečnega Črničeva. Davi pa se je na orožniški postaji sam javil posestnikov sin Avguštin Vojsk iz Zagorčev. Takoj sta pozvala na pomoč rešilno postajo iz Ptuj, ki je ranjenca prepeljala v bolnišnico, kjer so ga nemudno operirali. Imel je petnajstkrat preluknjana čreva in hudo rano na glavi. Poškodbam je davi ob 8. podlegel.

Prostovoljno v smrt.

Dobro situirani posestnik I. Drobec iz Hrastja, 65 let star, je bil že dalje časa potr. Večkrat je pravil drugim ljudem, da bo napravil tako kakor njegov brat Jožef, ki se je pred leti obesil.

Dne 17. januarja je skrivaj odšel v gospodarsko poslopje in se obesil. Domači so ga sicer hitro našli, a ga kljub prizadevanjem niso mogli spraviti k življenju. Pri sebi je imel napisano oporoko in petdeset tisočakov.

393 pomiloščenih.

V zvezi z nedavno amnestijo je bilo pri mariborskem okrožnem sodišču pomiloščenih 239 oseb, pri mariborskem okrožnem sodišču pa so jih pomiloščili 154. Od slednjih se je nahajalo že 84 v zaporu, ki so jih izpustili na svobodo.

Lov na divje prašiče.

Na Gorjancih so že lani poletni strašili divji prašiči. Zlasti okrog sv. Miklavža se je klatila večja skupina ščetinarjev. Sedaj, ko je zapadel prvi sneg, so ljudje šele opazili sledove. Te dni so jo trije lovci ubrali za divjimi prašiči. V gozdu blizu tovarne pod Trdinovim vrhom so kmalu opazili osem ščetinarjev. Ko so prašiči zaslužili nevarnost, so jo v snežnem metežu ubrali v nasprotno smer — proti Beli Krajini. Kljub temu pa je enega lovca doletela sreča, da je podrl okrog 70 kg težkega prašiča.

Zagonetna smrt mladega otroka.

Državno pravdnštvo v Mariboru je odredilo poizvedbe v sklopu.

Cena DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko Berilo ENGLISH SLOVENE READER STANE SAMO \$2

Narodite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET

zvezi z zagonetnim slučajem v Moravcih v Slov. goricah. Posestnik Karl Vreča je slučajno stal meseca decembra zvečer pod oknom nekega svojega sosedu ter prisluškoval, ko sta se mož in žena pripravila. Zena je očitala možu neko dejanje, ta pa ji je odvrnil nazaj: "Če boš ti mene prijavila, bom pa jaz tebe in povedal, da si umorila Micikinega otroka, ker je bil grd in ga nisi rada imela". Govorica o tem prepiru se je raznesla okrog in je prišla tudi do orožnikov. Ti so ugotovili, da je živel pri stari materi nezakonski otrok njene hčerke, star eno leto, ki je dne 1. septembra 1934 nenadoma umrl. Otroci prave ni bil nikoli bolan. Ljudje so govorili, da ga je stara mati umorila z zračnim mlekom. Orožniki so sedaj javili zadevo državnemu pravdnštvo, ki je odredilo nadaljnje poizvedbe, da se dožene, ali ima ljudska govornica kako podlago, ali pa je zgolj obrekovanje.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO NA A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

— V mestni bolnici v Clevelandu je umrl znani John Avsee, star 68 let, ki je bil svoje čase eden najbolj aktivnih ljudi pri slov. društvih.

V Ameriki je bival 37 let. Skozi 26 let je bil zaposlen pri W. S. Tyler Co. Tukaj zapuščala tri polbrata in veliko sorodnikov. Rojen je bil v vasi Prelešje, fara St. Rupert na Dolenskem, kjer zapuščala žena, sina in hčer ter veliko sorodnikov.

— 20. januarja zjutraj je preminul v mestni bolnišnici v Clevelandu rojak Geo. Knaus v starosti 58 let. Doma je bil iz vasi Ravne, fara Bloke pri Raketu na Notranjskem odkoder je prišel v Ameriko pred 35 leti. Tukaj zapuščala žalujočega brat Andreja, v stari domovini pa sestro.

— V ostrem mrazu dne 26. jan. t. l. sta v Terre Haute, Ind., dirkala rojaka John Brinovec, ki je tekel bos po snegu in ledu, in Anton Istenič, ki se je v kožuho vozil na biciklu. Tekmo in nagrado je dobil Brinovec.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

A. T., Fallon, Nev. — Doletne knjige žal nimamo v zalogi. Dokler bo sedanja postava v veljavi, iz Jugoslavije ni mogoče dobiti denarja.

DENARNE POŠILJATVE

Denarna nakazila izvršujemo točno in zanesljivo po dnevnem kursu.

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.75	Din. 100	Za \$ 9.35	Lir 100
\$ 5.35	Din. 200	\$ 18.25	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	\$ 24.60	Lir 300
\$ 12.50	Din. 500	\$ 40.20	Lir 500
\$ 23.85	Din. 1000	\$ 76.20	Lir 1000
\$ 47.50	Din. 2000	\$ 152.40	Lir 2000
		\$ 263.20	Lir 3000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo še boljše pogoje.

SEPLAČILA V AMERIŠKIH DOLARJIH

Za izplačilo	\$ 5. —	morete poslati	\$ 5.75
\$ 10. —	"	"	\$ 10.85
\$ 15. —	"	"	\$ 15.45
\$ 20. —	"	"	\$ 20.05
\$ 25. —	"	"	\$ 24.65
\$ 30. —	"	"	\$ 29.25
\$ 35. —	"	"	\$ 33.85
\$ 40. —	"	"	\$ 38.45
\$ 45. —	"	"	\$ 43.05
\$ 50. —	"	"	\$ 47.65

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih. Najna nakazila izvršujemo po Cable Letter za prisiljane \$1. —

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY "Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

Iz Jugoslavije.

Prelatu je hotel odgrizniti prst

Na prav drzen in neverjeten način sta hotela dva lopova papeškemu prelatu dr. Stjepanu Kovaču, generalnemu vikarju, odvzeti škofovski prstan. Dr. Kovač je bil na obisku pri lekarnarju Ladislavu Cikaču. Ko se je v družbi lekarnarjevega sina vračal domov, je pred hišo opazil več ljudi, ki so prosjčili. Na hodniku sta bila dva mladeniča, ki sta mu hotela poljubiti briljantni škofovski prstan. Ko je dr. Kovač enemu prožil roko, ga je ta strahovito ugriznil vanjo in mu najbrž hotel odgrizniti prst s prstanom vred. Prelat je zaradi bolečin zakričal, nakar je priskočil na pomoč lekarnarjev sin. V splošni zmedbi sta jo pa lopova pobrisala. Prelat je moral oditi k zdravniku, da ga je obvezal. Prstan je vreden 10,000 Din.

Tri litre žganja popil za stavo.

V zagrebško bolnišnico ušmilenih sester so te dni pripeljali 31-letnega kolarja Evgena Schama, ki ima hudo zatruplenje z alkoholom. Scham je šel z nekim znanecem staviti, da bo popil toliko žganja, kolikor ga mu bo on plačal. Najprej je spil 20 kozarčkov po pol decilitra, to je en liter. Ker pa je bil njegov prijatelj še pripravljen plačevati, je pil še naprej in izpil še 46 kozarčkov. Potem pa se je onesvestil. Izpil je torej tri litre in tri decilitre žganja.

500 let dubrovnške gimnazije.

Med najstarejše višje šolske zavode v Jugoslaviji spada gimnazija v Dubrovniku, ki bo letos dopolnila 500 let svojega obstoja. V Dubrovniku in okolici so že v 13. stoletju delovali menihi, ki so imeli svoja vzgojevališča za plemiške sinove. Najbolj znan je bil benediktinski samostan na Lokrumu, ki je imel svoje učilišče za gramatiko in retoriko, je bilo začetek sedanje dubrovnške gimnazije. Senat dubrovnške republike se je leta 1434 zavzel za to solo in pozval na njo učitelja Filipa Diversisa, ki je bil eden od največjih solnikov 15. stoletja. Pod njegovim vodstvom je imelo učilišče v Dubrovniku okrog 150 gojencev, ki so se učili gramatike, retorike in filozofije. S prihodom Francozov v Dubrovniku maja 1806, je dubrovnška višja šola doživela velik razmah in izpremenjena je bila v licej. Iz liceja je nastala gimnazija leta 1817, ko sta bili gimnaziji ustanovljeni tudi v Splitu in Zadru. Od tedaj se je ta srednješolski zavod naglo moderniziral in je že leta 1848 imel 8 razredov.

Peter Zgaga

Ta je še iz lepih prohibicijskih časov.

V nekem južnem mestu je živel navdušen suhač. Zelo bogat je bil in vpliven. Kar je rekel, se je zgodilo. Nekoč se je zmisli, da bi ne bilo napačno, če bi suhači priredili po mestu parado. Sklenil je vse stroške sam plačati ter je povabil na veliko slavo tudi organizatorja Antisalonke lige.

Dan pred parado je pa nevarno zbolel. Zdravnik mu je zapovedal ostati v postelji.

Organizacijo parade je torej prevzel organizator Antisalonke lige.

Suhaču je bilo v postelji zelo mučno, pa si je misli in se tolažil: — No, upam, da bodo tudi brez mene opravili. Organizatorju je bil dal denar in mu naročil, naj preskrbi primerne napise in plakate in sploh vse, da bo parada čimbolje uspeša.

Organizator se je podal z vso vnmemo na delo. Poklical je k sebi gručo otrok ter dal vsakemu kvoder in jih primerno maskiral.

Parada se je razvila po mestnih ulicah. Ko je dospela do suhačeve hiše, bolnika ni več držalo v postelji. Mukoma se je privlekel do okna, hotel videti sadove svojega truda. Najprej so šli godeci in svirali najbolj suhe melodije. Za godbo je korakala skupina, čije namen je bil pokazati učinkovitost alkohola: suhači, ki so opohtali pijance, ženske, ki so se delale pijane itd.

V tej skupini je opazil suhač tudi svojega petletnega sinčka, ki je bil bos in oblečen v raztrgane cape. Na palci je nosil velik plakat z napisom: — Nimam niti čevljev niti obleke, zato ker je moj oče pijanec.

Tat je rekel umetniku, ki je izborni igral klavir: — Da, mi smo mi, ki imamo dolge prste.

Ure nosimo na veržicah, čas pa vseeno teče. To naj bo zadosten dokaz, da so verige odveč.

— No, sedaj sem pa bogat — je vzklil reče, ko je dobil revmatizem.

— Kdo je tista grda ženska tam v veži? — je vprašal možak svojega starega znanca, katerega pa že ni videl dolgo vrsto let.

— Moja žena.

— O, oprosti mi. Nisem te hotel žaliti. Zmotil sem se.

— Ne, ne, prijatelj, ti se nisi čisto nič zmotil. Ampak jaz sem se salamensko zmotil, ker sem jo vzel.

Če roka roko umiva, ostane ta ponavadi obe umazani.

Med nama povedano — pomeni vselej: — vsem povedano.

Za baro nekega umetniškega kluba v New Yorku je bila ves čas prohibicije velika slika mlade lepote, ki je bila bolj gola nego Eva, ko so jo izgnali iz paradiza.

Dolgi petnajst let prohibicije se ni nihče zgražal nad njo. Te dni je pa vodstvo kluba odredilo, da je treba sliko odstraniti.

Odstranili so jo ter obesili na njeno mesto sliko angleške kraljice Viktorije.

No, ob pogledu na angleško kraljico Viktorijo se menda ne bo nihče pohujšal.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

A. BUHOV:

NEREŠENA UGANKA

Zavil sem naravnost k moškovijskemu psihijatra. Sprejel me je takoj z ljubeznivostjo, kakršno kažejo navadno zdravnik, če imajo opraviti s tihi mi norci.

— Zdi se mi, doktor, da sem nenormalen človek, — sem dejal skoraj obupano.

— Že mogoče, — je pritrtil mehko. — Na videz ste povsem normalni. Kaj vas pa boli?

— Zobje, — sem mu odgovoril.

— Poskusite poiskati zobozdravnika. Jaz sem psihijater.

— Saj sem že bil pri njem.

— In kaj je vam rekel?

— Poslal me je k brivcu.

— Kaj pa brivcu?

— Ne brijem zob, — je dejal.

— Torej...

Doktor me je pogledal nekam začuden in previdno je stopil korak nazaj.

— Ali že dolgo opazate to?

— Kocine na zobeh? Ni še dolgo tega, ko sem jih prvič opazil. Najprej so mi pognale na zgornji čeljusti, zdaj pa še na spodnji. Vsi ljudje so kakor ljudje, meni pa rasto kocine znotraj.

— To je samo od živcev, — me je tolažil zdravnik. Vzel je knjigo bolnikov in me vprašal še nekam uradno.

— Je bila vaša babica pijanka?

— Ne, kajti takega pri stariki nikoli nisem opazil.

— Oče normalen?

— Nič posebnega. Morda po vožnji v tramvaju...

— Sorodniki zdravi?

— Hvala. Samo en stric se malo pritožuje na podagro.

— Čudno, — je dejal zdravnik zamišljeno. — Sorodstvena linija v redu, na zunaj zdrav, krepak... Odprite usta.

Odprl sem usta z vso meni lastno dobrohotnostjo. Zdravnik mi je pogledal na zobe in radostno zamahnil z roko:

— Da, na obeh čeljustih so kocine.

— Saj sem vam pravil, doktor.

— Vi ste torej blazni.

— Tudi to sem vam povedal.

— No, sicer pa tak norec- veselo se je zasmel — vi si gotovo čistite zobe s ščetko.

— S čim naj si jih pa čistim, doktor, sem se branil rahlo,

— pa vendar ne z nožem za odpiranje konzerv.

— Ah, ti neumna mladina! Kupite si novo ščetko, vtaknite jo v usta in začnite krepko drgniti zobe, pa boste videli, da jo vzamete iz ust brez koci- cin, a kocine bodo v zobeh. Vaša nenormalnost izvira iz nez- izkušnosti...

— Zdi se mi, doktor, da za- čenjam razumeti.

— Bežite, bežite, prijatelj, — je dejal, odslonivši me, — zdravi ste kot riba. Poskusite iz- leči kocine iz čeljusti s kleščami za sladkor, vdihavajte svež zrak, vozite se z avtobu- som, ljubite, izpolnite tovarno za zobne ščetke in čistite si zo- be raje s prstom. Na svidenje! Telesno ste drugače zdravi! — Žila bije v redu?

— Da. Zdi se. Vsaj večeraj je bila še v redu. Ne vem pa, ka- ko je danes z njo.

— Temperatura?

— Normalna, doktor. Od 35 do 42 stopinj.

— Kaj se je vam zmešalo?

— Zato sem prišel k vam. Tudi toplomer sem vzel s se- boj. Žal na toplomeru niso o- značeni delci. Morda imam od 43 do 56.

Vzel sem toplomer, ga po- molili zdravniku in globoko vzdihnil.

— Položite si ga pod pazdu- ho, — je odredil zdravnik, — in poskusite sedeti deset mi- nut mirno.

Čez deset minut je vzel zdravnik toplomer in pogledal koliko kaže. Živo srebro je le- žalo spodaj v cevki.

— Sodeč po tej temperatu- ri, — je dejal zdravnik zami- šljeno, — ste že pred tremi dnevi umrli.

— Kaj še, doktor. Pred pol ure, ko sem bil kaznovan za- radi prehoda čez ulico na ne- pravem kraju, sem bil vsaka- kor še živ.

Znova sem stisnil topomer pod pazduho. Pokazal je okrog 41 stopinj.

— Poskusiva še enkrat, —

je dejal zdravnik.

— Dobro, pa poskusiva, — sem odgovoril.

Zdravnik je pogledal na uro. Ko sva vzela toplomer izpod pazduhe, ni kazal niti ene sto- pinje.

— Tu je medicina brez mo- č, — je dejal zdravnik. — Po- skusite hoditi v gledališče, da se razvedrite, pijte več mleka zlasti bi vam priporočal, da si kupite nov toplomer, a tega razbitje.

— Ga bom raje komu po- daril.

— No, če imate družino, ga le podarite in iznebite se ga. Zbogom. Drugih defektov na sebi ne opazate?

— Hvala, doktor. Vse dru- go je v redu, razen zvoncea.

— Kakšnega zvoncea?

— Kako bi vam to povedal, — zvoncea, kakršne imajo na kolesih. Noč in dan mi zvoni po ušesih.

— Ali dobro slišite?

— Boljše ni mogoče! Tudi sosdje se pritožuje. Izkaza- lo se je, da zvoni tudi, če me ni doma.

— V ušesih?

— V ušesih.

Zdravnik je vzdihnil in s profesionalno kretinjo zopet oprl knjigo bolnikov.

— Je babica pijanka? Ne. Je oče pil? Ne. Sorodniki?

— Zdravi, doktor, a zvo- nec vendar zvoni.

— Često?

— Ponoči sedemkrat. Po- dnevi redko.

— Čudno. Kakšno opremo imate? Normalno? Tako, opiši- te jo.

— Na levi strani divan. — Pod divanom čevlji; na mizi Muza v okviru, cigarete, bu- dilka.

— Norec!

— Seveda, doktor, saj sem vam rekel.

— Zakaj mi niste povedali, da imate na mizi budilko? Od- nje vam zvoni v ušesih.

— Saj je nisem navil, dok- tore.

— Zato pa zvoni. Poskusite ustaviti zvonce, pa boste lahko mirno spali. Poznam to stori- jo z budilko.

Zdravnik se je dobrohotno

nasmehnil, potrepal me je po rami in me jel znova spremljati k vratom.

— Povsem normalni ste. Či- tajte izdajo Akademije, poslu- šajte radio, jejte sadje, budil- ko pa vrzite skozi okno. Poj- dite.

— Hvala, doktor. — Segel sem mu v roko. — Izlečili ste me. A jaz sem bil že obupal, častna beseda... Vstal sem da- vi zgodaj, obrezal sem se...

— Kaj pravite, obrezali ste se?

— Kakor vedno. Z nevarno britvijo.

— S kakšno?

— Z navadno. Izdelek do- mače tovarne.

— Ali govorite resno?

— Resno, doktor.

— Vi torej trdite, da se člo- vek lahko brije z britvijo do- mačega izvora? No, nič ne de. Škoda. Prepozno ste prišli.

Srečo me je pogledal, potr- kal s svinčnikom po mizi in de- jal trdo:

— Vaša babica je bila pi- janka. Stara je vas nalagala. In tudi vaš oče je pil. Vi tega niste opazili. Pa tudi vaši so- rodniki niso nič boljši. Pridite v četrtke. Dam vam priporo- čilo za umobolnico. Ali nočete zdej listka za prvo bolezen? V takem položaju vas ne smem pustiti brez pomoči.

Jutri je četrtke. Že dva dni sedim doma. Pred menoj leže oguljena zobna ščetka, toplo- mer, ki kaže 41 stopinj, budil- ka in britev.

Ali naj grem k zdravniku po priporočilo ali v klub debati- rat o razvoju sovjetske indu- strije?

POUK V ANGLEŠČINI.

College of the City of New York sprejema za pomladni te- čaj prosilce, ki žele izpopolniti znanje v angleškem jeziku. Na razpolago so izveščani učite- lji, ki posvečajo posebno paž- njo odpravi tujega naglasa.

Pri vpisu bo prosilce klasi- ficirala Miss Inez E. Reade, nadzorna učiteljica Columbia University in predavateljica o načinu, kako je treba pouče- vati tujerodce v angleščini.

Dopoladne in popoldne se vr- ši pouk v sobi št. 826, 23 Street Building, 23. cesta in Lexington Avenue, ob torkih in četrtkih. Prva sekcija 5. fe- bruarja. Oni, ki se žele učiti zvečer, se morajo registrirati v sobi št. 222, Main Building, 139. cesta in Convent Ave., v ponedeljek, torek in sredo, 4., 5. in 6. februarja, med polosmo in poldeveto uro.

Sekcija 4. (Low Intermedi- ate).

Ob torkih in četrtkih, od pol- osmih do devetih, soba št. 203 Townsend Harris Hall, 138. cesta in Amsterdam Ave. Pričetek 7. februarja.

Sekcija 5. (High Intermedi- ate).

Ob torkih in četrtkih, od pol- osmih do devetih, soba št. 201, Townsend Harris Hall, 138. ce- sta in Amsterdam Ave. Priče- tek 7. februarja.

Sekc. 6. (Advanced Course).

Ob torkih in četrtkih, od pol- osmih do devetih, soba št. 201, Townsend Harris Hall, 138. ce- sta in Amsterdam Ave. Priče- tek 7. februarja.

Sekc. 7. (Advanced Course).

Ob ponedeljkih in sredo, od polosmih do devetih. Soba 201, Townsend Harris Hall, 138. ce- sta in Amsterdam Ave. Priče- tek 11. februarja.

"GLAS NARODA"

zopet pošljamo v do- movino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorod- niki ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne po- šljamo.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

265

Ranjenec, ki mi je vse to pravil, je bil zadnji izmed Indijancev, določeni za vodnike franco- skih čet. Pa tudi on se ni mogel premagati in hitel je pomagat svojim bratom v boju s so- vragi.

Videl je, kako so njegovi bratje junaško od- bijali vse napade. Potem je pa zadela tudi nje- ga pišca in mu prodrila prsa. Spretna in močna roka jo je bila vrgla iz neposredne bližine.

Ranjenec se je onesvestil. Ko se je zopet za- vedel, je bilo že vse drugače. Veliki orel ni bil samo odbil sovražnega napada, temveč jih je že potiskal nazaj. Nekaj Siouxov je bilo že pa- dlo pod njegovim orožjem in hrabri vojščaki so navdušeno posnemali svojega poglavarja.

Videč, da ni nobenega upanja na zmago, so začeli Siouxi bežati. In tedaj se je ves boj od- maknil ranjenčevim očem.

Potem je pa potrpežljivo čakal, prenašajoč možato bolečino in strašno žejo v nadi, da se bo Wati-Pow kmalu vrnil po isti poti z bogatim plenom! Toda čas je tekkel, ranjenec je pa iz- gubljal upanje in potrpežljivost.

Priznal je, da se boji, da Wati-Powa sploh ne bo več nazaj. Veliki orel je bil preveč slepo hraber in hrepenel je samo po sovražnikovi kr- vi, tako da trezno sploh ni mogel misliti, če je videl pred seboj sovražnika. Kadar je zasledoval bežeče sovražnike, se ni mogel ustaviti, dokler ni dohitel še zadnjega ali pa če bi bil se bil sam ujel v past.

Komaj je spravil ubogi Indijanec iz sebe zadnje besede, se je izvil Gašperju iz rok in se zgrudil na tla. Potem se je njegovo telo še nekaj časa krčevito treslo, končno je pa mirno obležalo. To je bil konec, Indijanec je bil mr- tev.

Gašper se je potem vrnil k svojim tovari- šem.

— — — — —

To je bilo vse, kar je mogel ranjeni Indija- nec povedati.

Toda o koncu boja in zasledovanju ni mogel povedati več, nego je bilo izraženo v njegovi bojzani, in niti pojma ni imel, kako se je vse končalo.

Wati-Pow je dolgo zasledoval bežečega so- vražnika. Šele ko je bil tako daleč, da ni mogel več misliti na takojšen povratek k četi, četudi bi bil zasledovanje takoj opustil, se je s svojimi Indijanci ustavil.

Toda bilo je že prepozno. Ta čas je bil prišel v past bežečih Siouxov, ki so se bili znova zbra- li in mu pripravili nov napad.

Bilo jih je še vedno mnogo več nego Dela- warov. In dočim so jih le-ti zaslepljeni z zma- go zasledovali, so se Siouxi pripravili in, baš ko je hotel Wati-Pow opustiti zasledovanje, so napadli Delaware od treh strani.

Delawari so se junaško postavili v bran. To- da divje zasledovanje jih je bilo tako izčrpalo, da se niso mogli uspešno braniti. Pod njihovi- mi tomahawki je padlo sicer še nekaj Siouxov, toda kmalu je ostal na bojišču samo še Wati- Pow, boreč se ko lev.

Toliko hrabrost je zadržala celo sovražnika in poglavar Siouxov je stopil k Wati-Powu ter povesil svoj tomahawk v znak premirja.

— Poglavar Delawarov, — je dejal, — po- gumen in bojevit si. Priznam ti pravico, da si končaš življenje sam, če nočeš biti naš ujetnik. Odloči se!

Wati-Pow je pa mislil tisti hip bolj na fran- coske vojake, ki je bil za nje odgovoren, kar se mu je poznalo že na obrazu.

Toda poglavar Siouxov je bil primoran mi- sliti, da Veliki orel odklanja njegovo ponudbo. In znova je povzel besedo:

— Poglavar Delawarov naj odgovori... Mar sem se zmotil?... Strahopetni Delaware hoče raje živeti v suženstvu, v zmagovalčevem wig- wamu? Če je tako, naj odgovori.

Toda Wati-Pow je odločno zamahnil z roko, rekoč:

— Veliki orel se ne boji, kajti po njegovih žilah se ne pretaka kri strahopetnega siouxke- ga psa.

Sioux je srdito kriknil in v odgovor na neču- veno žalitev je planil na Wati-Powa.

— Torej naj ti pa Siouxova roka zada smrtni udarec! — je zakričal.

Indijanci so takoj razumeli, da bodo priče groznega boja obeh poglavarjev. Takoj so na- pravili širok krog okrog obeh nasprotnikov, tr- dno prepričani, da bo zmagal njihov poglavar.

Nasprotnika sta se najprej premerila z očmi. Potem sta se pa takoj srdito spoprijela.

Nekaj časa je padal udarec za udarcem, ne da bi se videlo, kdo ima več izgledov na zma- go. Oba sta bila enako močna.

Toda Wati-Pow je bil spretnejši. Še nekaj trenutkov srdite, neodločene borbe, potem je pa padel njegov tomahawk na vso moč na Siouso- vo ramo, nasprotnik je divje kriknil in se zgru- dil.

Sioux so bili tako presenečeni, da se niti ga- niti niso mogli. Pač je pa Wati-Pow bliskovito planil na poraženega nasprotnika in mu z dve- ma zamahoma skalpiral glavo.

— Velikemu orlu se pretaka po žilah kri De- lawarov! — je vzkliknil. — Ne predlaga ti, da bi se ubil spričo njega. Lahko greš umret kot stekel pes v gozd kjer bodo hijene raztrgale tvoje telo.

Sioux so kriknili od groze in pomilovanja. Toda še predno so si opomogli od groze, je Wa- ti-Pow planil skozi njihove vrste in izginil v vi- soki travi prerije.

— — — — —

Vsega tega umirajoči Indijanec ni mogel po- vedati Gašperju.

In tako je Parižan zaključil svoje pripove- dovanje z besedami:

— Moje mnenje je, da smo v skripeh neka- ko tako, kakor posadka zapuščene ladje... Pre- pričani moramo biti, da smo zapuščeni in da se lahko zanesemo samo na svojo odločnost in vztrajnost, da dosežemo Zelene gore.

Roger je z zanimanjem poslušal. Razmišljal je o novih težavah, ki so ga čakale, in sicer še predno bo mogel stopiti na bojišče in zagledati sovražnika.

A zdaj mu je grozila vsak hip žalostna smrt v pusti preriji, v zasedi krvoločnih Indijancev.

— Kaj bi storili na mojem mestu? — je vpra- šal naenkrat Gašperja.

— Razmišljali ste ta hip, gospod vitez, — je dejal Gašper, ne da bi odgovoril na vprašanje.

— Do Zelenih gora moremo priti... Pot bo- mo nadaljevali kljub nevarnosti in zasedam In- dijancev.

— Inenitno! — je vzkliknil Parižan. — Za pustolovščine sem navdušen. Naprej torej, go- spod vitez!...

— O tem bi morala obvestiti svoje tovariše, — je pripomnil Roger.

— Zakaj pa ne?... Saj ne bo med njimi no- benega, ki bi se ne hotel boriti.

— Prav pravite, prijatelj. Vsi so bili pri- pravljani kreniti z menoj na nevarno pot k Ze- lenim goram.

...Vedeli so pa, da jih vodi zanesljiv in po- gumen Indijanec in da skrbi četa Delawarov za varno pot.

— Pripravljen sem sporočiti jim sam, da si je pustil ta domišljavec, ki se je bahal, da je kraljevski ptič, pošteno pristriči peroti in od- škropiti kljun... Poznam dobro vse svoje tova- riše. Veselilo jih bo tem bolj, da se lahko gredo z Indijanci slepe miši.

— Pojdite torej in povejte jim vse v mojem imenu, — je dejal Roger Parižanu.

Gašper je takoj ubogal. Kmalu se je zado- voljen vrnil.

In tako sta šla naprej po stepi, pogrezajoči se v temo, za njima je pa stopala četa vojakov, vedno pripravljenih na boj.

(Dalje prihodnjič.)

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna "Glas Naroda"

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEBAR

ZA LETO 1935

160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SAMOSTANSKI LOVEC

(ROMAN IZ 14. STOLETJA)

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

18

— Tudi ta? — godrnja Wolfrat. — Seveda; ena skrb še ni nikdar prišla sama. Vse, vse naenkrat! Tako bo pač moralo biti! — Otroka postavi na tla, ga potisne skozi vrata v sobo in gre iz hiše.

Wolfratu se je bilo treba samo zavijati čez vrtno mejo; kajti Eggebauer je bil njegov sosed in poleg tega težak. Imel je mnogo skrinj in omar, štiri konje v hlevu in nad dvajset krav. Seveda, za samostanskega oskrbnika to še ni bil nikak vzrok za spoštovanje; in to je danes gospod Slutman dokazal.

Kmet je solarja že najbrže pričakoval, kajti stal je na hišnem pragu, palce zatakne za usnjatim pasom.

— Dober dan, Eggebauer!

— Dober dan, Polzer!

— Ne smeš biti pretrd, — pravi Wolfrat in poudari vsako besedo. — Ni prav, da me moraš šele poklicati. Sami bi moral priti, kajti vem, ker sem ti na roko obljubil, da ti vrnem denar na Cvetni teden.

— Kaj hočeš? — godrnja kmet. — Ali sem te vprašal?

Wolfrat ga veselo presenečen pogleda.

— Obdrži denar, dokler ga hočeš. Ne potrebujem ga. Rečeš si, toda pošena duša. Pri tebi je dobro spravljeno. Jaz pa sem usmiljen in sem se veselil, da sem ti mogel pomagati. Upanje se dvigne v Wolfratu.

— Ako tako govoriš z menoj, — pravi, — bi potem meseto "hvala" takoj rekel "lepo prosim". Eggebauer! Najemnine ne morem plačati. Ako bi mi ti mogel pomagati?

Eggebauer napne ušesa; kar je slišal, ni razumel preveč nerad. — Bi, ko bi mogel, — pravi prijazno, — in kdo ve, morebiti morem.

— Eggebauer! — Wolfrat s tresočimi rokami prime kmetovo roko.

— Pusti! Pusti! — se brani kmet smeje. — O tem bova še govorila. Da pa vidiš, kakšen sem in kako dobro mislim o tebi: vem, kako bi mogel nekaj denarja zaslužiti in tedaj sem se takoj spomnil tebe.

— Zaslužiti! Moj Bog, delal bi kot norec. Toda od jutra do večera moram delati v solarni.

— Kar jaz mislim, moreš delati ponoči. So zvezdne noči. Po končanem delu primeš, deset ur rabiš za to in moreš biti gotov, ko kliče zvonec v solarni. In če to narediš v soboto ponoči, moreš dalje časa delati. Velikonočno nedeljo v solarni ne gori ogenj!

— In kaj bi bilo to, kar moram napraviti?

— Cene! — zakliče kmet nazaj v vežo. — Prinesi svetilko!

Čez malo časa se prikaže kmetova hči na hišnem pragu, v roki s svetilko z gorečo lučjo. Kmet jo vzame.

— Pridi! — pravi ter gre pred solarjem proti kašči.

V velikem prostoru brez oken je vladala globoka tema. Wolfrat se čudi: tako pozno spomladi in kašča je polna sena in žita.

— Tukaj pogledj! — pravi kmet in dvigne svetilko.

Wolfrat gleda začuden; boječe prime za klobuk in se odrije. Na kupu sena leži v življenjski velikosti zrezljano delo: podoba Odršenika z razprostrtimi rokami. Manjka samo križ. Rezljano delo je bilo sveže pobarvano: lasje rjavi, oči modre, udje beli kot sneg in pod vsemi ranami, pod vsakim trnom krone, tečejo rdeče kaplje. Pri plapolajočem plamenu sveče se na podobi vse trese v svetlobi in senci, da je izgledalo, kot da je podoba živa in se premika.

— To boš nesel na planino v "Rdečino" in ga boš pribil na križ! — pravi kmet. — Pri meni je prezimil, da v snegu ne bi bil uničen. Sedaj pa že pričinja trava rasti, sedaj mora tja gori in gledati na moje stvari. Sicer boš moral težko nesti, toda pogledj, napravil sem ti nosilnico, ki ti bo lepo ležala na ramah. Čutil ga boš komaj na pol! Sedaj pa govori! — Ali hočeš?

— Da, bom v nedeljo ponoči! — pravi Wolfrat, — in takoj si ga bom naprtil.

— Prav, prav! — priklama Eggebauer.

Wolfrat si za poskušnjo naloži nosilnico na hrbet, da bi premeril, kako visoko mora privezati zrezljano podobo, da bi mu pri hoji ne ovirala nog. Nato pripravi vrvi in šope sena, s katerimi podloži podobo, da se ne bi barva in robovi obrnili.

— Kaj ne, — pravi Eggebauer, — imaš velik križ doma?

Wolfrat samo priklama

— Moj Bog, moj Bog, pri meni tudi ni nič boljše!

— Kako pa je kaj ženi?

Kmet vzdihne.

— Slabo! Slabo! Rad bi videl, da bi že ozdravela. Žena je že tako sitna in nadležna. In mi kar dušo poganja iz telesa.

— Če je v hiši bolnik, mora človek imeti potrpljenje.

— Da, da, na kilometre dolgo! Toda vsak njen vzdih čutim jaz desetkrat. In mazila! In zdravilne pijače! In govorjenje! Moj Bog, saj bi meni bilo vse dobro, ko bi le kaj pomagalo. Sedaj pa pravi padar, da je prav nič drugega ne spravi več na noge, kakor križ v srcu kozoroga. Kje pa naj ga vzamem? Danes sem bil pri samostanskem oskrbniku; mislil sem, da mi enega proda. Toda dobro me je odgnal. Kaj takega je samo za gospodo, mi je rekel. Kot kmetica ne bi ravno tako rada živela kot kaka knežinja! In žena mi kar vleče kožo s telesa. Deset šilingov bi takoj plačal za tak križ v srcu! Kje pa naj ga vzamem?

Wolfrat pogleda in pogleda obeh se vjameta. Sedaj Wolfrat ve, kaj misli kmet. Molče se zopet loti dela; roke se mu tresejo. Deset šilingov. In z osmimi šilingi bi bila najemnina plačana. In poleg tega še nekaj steklenice rdečega tiroleca za Zefo in meso za juho in najboljši kos teletine, ki bi zadostoval za pet kosil za otroka. In še nekaj vinarjev bi ostalo za prihodnji teden. O, ti ljubi Bog, kako dobro, dobro sree je imel hudič, ki je prišel Wolfrata skušati!

(Dalje prihodnjic.)

SNeg SE JE PRIČEL TAJATI. . .

Okrog Božiča je zapadel v gorenjem delu newyorške države visok sneg. Ker je pa nastalo toplejše vreme, se je pričel naglo tajati. Slika nam predstavlja prizor pri Johnson City, N. Y., kjer je cesta pokrita z vodo.

NAROD, KI JE IZUMRL

Ko v naših krajih postane dan kratek in brez solca, ko so noči dolge in temne, ko megle cele tedne zakrivajo sonce ter sneg pokriva zemljo, tedaj v krajih severnega ledenega kroga vlada večna noč. Na Islandskem, na severnem Norveškem in Švedskem se dani vsaj okrog poldneva, toda v severni Groenlandiji in na bližnjih otokih, kateri spadajo že k Ameriki, se to opoldansko svetlikanje vidi le ob jasnih dneh kot slabotna svetloba na jugu. Pa še to izgine okrog božiča. Potem pa je tu globoka in nepretrgana noč. Človek si kar misli ne more, da v teh temnih in ledenih nočeh morejo še prebivati ljudje; in če prebivajo — bi mislil — da je njihovo življenje pusto in žalostno. Pa je le narobe res! Narava je res kruta in trda, snežni viharji divjajo, pomankanje življi grozi. Ljudje morajo na lov in ribolov, ki pa zahtevata vsako leto mnogo človeških življenj. Eskimi, ki prebivajo v teh zledenelih krajih, nosijo na obrazu res znake žalostne melanholije, ki je pa lastna vsem mongolskim ljudstvom, toda sicer žive življenje polno dogodkov, vselej dela in tudi smeha.

Vse to pa še ne pojasni skrivnosti, kako so ti najbolj severni prebivalci zemlje zašli v to ledeno puščavo. Po mišljenju strokovnjakov je kultura Eskimov bolj celinskega kakor pa obmorskega značaja. Celina v teh krajih, na Labradorju, v notranji Groenlandiji itd., pa je že dolga stoletja docela brez živali in rastlin, pokrita le z večnim ledom. Od malih črede pižmarjev, ki zaidejo včasih celo tako daleč na sever, ki pa jih v Groenlandiji sploh ni, bi ljudje ne mogli živeti.

Če so torej Eskimi res prebivali na celini, jih ni moglo tja zvabiti nič drugega, kakor drugo ljudstvo, katero je že pred njimi prebivalo v teh krajih in žive "od morja", torej narod z obmorsko kulturo. In zadnja leta so raziskovalci zares našli na sledove takega naroda. Ti sledovi so bili spočetki le fantastični spomini. Kmalu pa so tudi izkopanine odkrile kulturno dediščino naroda, ki je nekoč tu prebival. Seveda te izkopanine zadajajo več novih ugank, kakor pa jih rešujejo.

Groenlandijo in severnozhodno robove Severne Amerike so že davno posedli Normani

iz severne Evrope ter tu ustvarili cvetoče kulturne naselbine. Toda vse to je bilo kmalu uničeno tako temeljito, da je mel Eskimi, ki se sami imenujejo "Inniti", izginil celo spomin na te normanske naseljenice. Ko bi te normanske naselbine ne bile uničene, bi morda kaj več vedeli o skrivnostnem narodu "Tunitov", kakor ga imenujejo Eskimi. Spočetka so znanstveniki mislili, da so "Inniti" in "Tuniti" isto ljudstvo. Se-le natančneje spoznavanje Eskimov je dognalo, da ni tako. Kakor znano, je n. pr. admiral Peary le s pomočjo eskimov dosegel Severni tečaj. — Odsihod so se znanstveniki bolj natančno začeli pečati z Eskimi in so dognali, da so "Tuniti" ali "Torniti" čisto drugo ljudstvo, ki je bilo Eskimom-Innitom sicer sorodno, vendar je imelo svojo kulturo. To vse pa so znanstveniki mogli ugotoviti le na podlagi eskimskega ustnega izročila. Spomin na "Tuniti" je v Groenlandiji zavil v bajke, medtem, ko se jih na Labradorju in drugje spominjajo bolj realno. Tu pripovedujejo o njih, da so si gradili kamnite hiše ter da so lovili le kite in mrože. Pripovedujejo o njih, da, so bili silno močni ljudje, kateri so na harpuno vjetega mroža na vrvi prav tako lahko zadržali, kakor zadržijo Eskimi Inniti tuljuna. Posebno naglašajo ustna izročila, da so "Tuniti" zelo častili in spoštovali svoje žene, katere pa niso znale ravnati z oljnatimi svetilkami, vsled česar so imeli Tuniti od dima vnete oči.

Da so "Tuniti" res živeli, da so se res preživljali z lovom na mrože in kite, to je potrdilo dognanje dr. Herberta Koeniga, ki je na vzhodni obali Labradorja odkril mnogo kamnitih hiš. Danski znanstvenik Therkel Mattiassen pa je izkopal razvaline kamnitih hiš v najbolj severni Kanadi in znanstveno dognal to, kar je dognal dr. Koenig in kar so pričala ustna izročila Eskimov.

Mattiassen je odkril zamrlo kulturo, ki je bila v skladu z eskimskimi pripovedkami. Kakor znano, Eskimi prebivajo le v snežnih kočah. On pa je odkril naokroglo zidane hiše. V zidovju teh hiš, zgrajenih iz kamenja in šote, je bilo vzdanih vse polno kosti velikih kitov. Prav tako pričajo eskimske pripovedke o "Tunitih".

Tuniti so bili torej prvi naseljenci ledenega severa, kamor jih ni potisnila slabost in sila, ampak jih je zvalilo bogastvo mrskega obrežja: lovnih živali na suhem in v morju je tam kar mrgolelo. In kakor pravljica se sliši, da so zadnji potomci tega močnega naroda na otoku Southampton v Hudsonskem zalivu živeli še za naših dni. Te prebivalce so Eskimi vedno imenovali "Tuniti". Znanost bi bila pri teh otočanih mogla najti čudovite izsledke o zgodovini in kulturi tega naroda, ko bi bila zgodovina zanje pravočasno vedela. Toda kužna bolezen je pomorila ta zadnji ostanek (60 duš) nekdanjega naroda. Ostala sta le dva otroka, ki pa sta bila še premajhna, da bi bila od očetov zvedela za zgodovino svojega rodu. Ta dva še živita, a ne vesta nič o svojem narodu, sta brez zgodovine. In tako je narod izumrl tik, preden ga je znanost odkrila.

Huda zima v zetski banovini.

V zetski banovini že nekaj dni sneži. Nastopila je huda zima, tako da je zamrznilo ce-

lo Skadrsko jezero. Nekatere vasi v zetski banovini so docela odrezane od ostalega sveta. Mnogo dijakov in uradnikov ne more s svojih domov, kamor so prišli za pravoslavni Božič, nazaj v službo in šole.

NAJNEVARNEJŠI VGRIZ JE ČLOVEŠKI

Kirurški klinika univerze v Zürichu je zbrala zanimivo primerjalno gradivo o nevarnosti različnih vgrizov: psa, volka, medveda, lisice, opice itd. Izkazalo se je, da pomenijo za človeka največjo nevarnost zobje njegovih lastnih bratov. Klinika je zabeležila 8 primerov vgriza pri pretepu, in je imel v šestih primerih (t. j. 75 odstotkov) za posledico zastrupljenje krvi. V treh izmed navedenih primerov so morali oklanemu odrezati prst in v enem celo vso roko do pleč. Zelo nevarni so mačji in opičji vgrizi. Pasji so nasprotno nedolžni, seveda, če niso posledica izbruha stekline.

- SHIPPING NEWS**
- 6. februarja: Olympic v Chrbourg
 - 9. februarja: Bremen v Bremen, Ile de France v Havre
 - 13. februarja: Conte di Savoia v Genova
 - 14. februarja: Washington v Havre
 - 15. februarja: Berengaria v Cherbourg
 - 21. februarja: Saturnia v Trst
 - 22. februarja: Europa v Bremen, Olympic v Cherbourg
 - 23. februarja: Champlain v Havre
 - 27. februarja: Manhattan v Havre, Rex v Genova

- 1. marca: Majestic v Chrbourg
- 2. marca: Ile de France v Havre
- 6. marca: Albert Ballin v Hamburg, President Harding v Havre
- 8. marca: Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen, Westerland v Havre
- 9. marca: Paris v Havre, Roma v Genova
- 13. marca: Deutschland v Hamburg, Washington v Havre
- 15. marca: Olympic v Chrbourg
- 16. marca: Champlain v Havre, Conte di Savoia v Genova
- 20. marca: Hamburg v Hamburg, Veendam v Boulogne, Pres. Roosevelt v Havre
- 22. marca: Pennland v Havre, Majestic v Chrbourg
- 23. marca: Ile de France v Havre
- 27. marca: New York v Hamburg, Saturnia v Trst, Manhattan v Havre
- 29. marca: Berengaria v Cherbourg, Bremen v Bremen
- 30. marca: Paris v Havre, Stuttgart v Hamburg, Rex v Genova

ZNAMENITI ROMANI KARLA MAYA

Kdo bi ne hotel spoznati "Vinetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi senci" pri "Oboževalcih Ognja". "Ob Vardarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"?

TO SO ZANIMIVI IN DO SKRAJNOSTI NAPETI ROMANI! ! !

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami
Vsebina: Jezero smrti; Moj romap ob Nilu; Kako sem v Mekko romal; Pri Samarihi; Med Jezidi
Cena1.50

PO DIVJEM SURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami
Vsebina: Amadija; Beg iz ječe; Krona sveta; Med dvema ognjema
Cena1.50

IZ BAGDADA V STAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani
Vsebina: Smrt Mohamed Emina; Karavana smrti; Na begu v Goropu; Družba En Nasr
Cena1.50

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani
Vsebina: Kovač Šimen; Zaroka z zaprekami; V golobnjaku; Mohamedanski svetnik
Cena1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani
Vsebina: Brata Aladžija; Koča v soteski; Miridit; Ob Vardarju
Cena1.50

Z U T I

4 knjige, s slikami, 597 strani
Vsebina: Boj z medvedom; Jama draguljev; Končno —; Rih, in njegova poslednja pot
Cena1.50

WINETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani
Vsebina: Prvikrat na divjem zapadu; Za življenje; Nso-č, lepa Indijanka; Prokletstvo zlata; Za detektiva; Med Komanč in Apači; Na nevarnih potih; Winnetovov roman; Sans Ear; Pri Komančih; Winnetova smrt; Winnetova oporoka
Cena3.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani
Vsebina: Izseljenci; Yuma šetar; Na sledu; Nevarnosti nasproti; Almaden; V treh delih sveta; Izdajalec; Na lovu; Splet na divjem zapadu; Rešeni milijoni; Dedič
Cena3.50

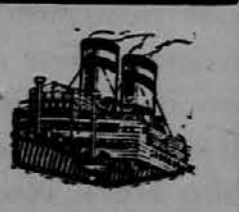
Naročite jih lahko pri:

KNJIGARNI "Glas Naroda"

216 West 18th Street

New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU
216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.
PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POTOVANJE

ALI STE ŽE NAROČILI SLOVENSKO-AMERIKANSKI KOLEDAR ZA 1935? — STANE 50 CENTOV. — NAROČITE GA ŠE DANES